

Al Väint e al Såul

Un dë, al Väint ed sätta e al Såul i tacagnèvan, parchë ognóð l avîva la pretäisa d èsar pió fôrt che cl ètar. A un zêrt pòunt i vdénn un òman ch' al vgnîva inânz arvujà in una caparèla. Alåura, par arsôlvar la lît, i cunvgnénn ch' al srévv stà considerà pió fôrt quall ed låu ch' al fóss arivà d åura ed fèr in môd che cl òman al s cavéss la caparèla d'indòs.

Al Väint ed sätta al cminziplié a supiê pió fôrt ch' al psîva, ma pió al supiêva e pió cl òman al se strichêva int la caparèla, tânt che ala fêi al pôvar Väint ai tuché ed tûrla pêrsa. Alåura al Såul al s mustré in zîl. Pôc dâpp cl òman al stiupèva dal chèld: al s cavé la caparèla e al fó acsë che al Väint ed sätta al fó custràtt ad arcgnössar che al Såul l îra pió fôrt che lõ.

T êla piasûda la fôla? Vlaggna turnèrla a dî?